

Ara ve... Nadales

El vol d'Iberia 6840, provinent de Montevideo amb escala a la ciutat de Buenos Aires, que aterrava a l'aeroport de Barajas al voltant de les 7.30 del matí del passat dimecres, transportava un passatger molt especial: Carlos Nadales Costa, presumpte cervell de l'estafa comesa per mitjà del Grup Athos (vegeu EL TEMPS, número 595).

Nadales ha passat el darrer any i mig a la presó de Maldonado (Uruguai) fins que les autoritats d'aquell país han fet efectiva la petició d'extradició sol·licitada pel govern espanyol un any abans. D'aquesta manera es complia una notificació, amb data del 20 de desembre passat, per la qual el servei de la Interpol a Madrid trametia a l'Àrea de Delinqüència Econòmica i Financera de Barcelona una nota urgent en què es comunicava que Carlos Nadales Costa arribaria a Madrid el 10 de gener.

El jutjat núm. 20 de Barcelona instrueix el cas per la seva presumpta implicació en la comissió dels delictes d'apropiació indeguda, falsedat, estafa i insolvència societària fraudulenta en relació amb la seva gestió al capdavant de tot un entramat de societats presentades sota la denominació genèrica de Grup Athos. Però, les autoritats uruguaianes tan sols han concedit l'extradició pels dos darrers delictes.

Centralitzant les operacions del Grup a Barcelona, Athos actuava com un Grup de mediació financera que captava diners d'inversors que acudien a la recerca d'una rendibilitat major que la que oferien els productes financers convencionals.

En poc més de cinc anys (1989-1993), i a través de diferents societats –especialment Athos Administració de Patrimonis– del Grup, es van invertir

El presumpte autor de l'estafa del Grup Athos ja és en mans de la justícia.

EL TEMPS ha tingut accés a nous noms relacionats amb el cas. Un d'ells és el de Fernando Pérez Sala, germà de l'ex-pilot d'F-1, Lluís Pérez Sala.

més de 30.000 milions de pessetes en diferents actius financers.

Tot anava bé fins que arriba la primavera del 1993 i els inversors no poden recuperar les seves inversions i comencen els problemes. Nadales, que des del 1990 residia a Mònaco amb la seva muller i els seus dos fills, desapareix sense deixar rastre. Els dos màxims directius d'Athos a Barcelona, José Nebra i Francisco de Asís Portabella, han de donar la cara davant els inversors. Nadales els ha ficat en un bon embolic. A la caixa falten uns 3.000 milions de pessetes i ells asseguren que no saben on són.

Inversions a Mònaco. Des de la seva arribada al país "on el que és extraordinari és habitual" –com diu la informació turística sobre el Principat de Mònaco– Nadales viu amb un alt nivell de vida i comença a canalitzar els diners d'inversors cap a diferents negocis, amb especial incidència en el sector immobiliari. Pocs mesos abans de la seva fugida, Nadales declarava en un especial sobre Mònaco inserit en la revista *Paris-Match*:

ARXIU

"En aquests moments tenim una diversificació de les nostres activitats que s'hauran de consolidar el 1993 i ampliar fins el 1995 (...). Cal projectar d'ara endavant tot el Mercat Europeu que es consolida al nostre voltant...". Però quan va fugir, Nadales es va estimar més marxar ben lluny d'Europa. Es va refugiar a Uruguai, on vivia còmodament fins que va ser detingut el primer de juliol per efectius de la Interpol a la localitat de Punta del Este. Però tornem a Mònaco.

Als primers mesos del 1993, Carlos Nadales és el president del Grup Athos a Mònaco. Un Grup format per diferents societats d'àmbits multisectorials com ara l'àmbit immobiliari (a

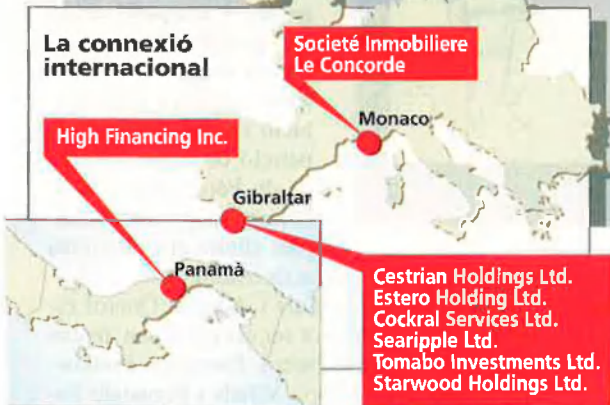

Carlos Nadales. Fins ara havia escapat a l'acció de la justícia; potser ara decidirà a parlar.

El mapa d'Athos

La connexió internacional

ORIOI MARTÍ

través d'Athos Business Center –amb els edificis Le Concorde i Athos Palace), el de la venda i manteniment de cotxes d'època (Athos Prestige), la publicitat (Aramis Communication), l'electrònica (Athos Technologie), assessorament jurídic alhora de fer inversions i aplicar l'enginyeria financera (Euro Serv Management, SAM) i, fins i tot diferents serveis exclusius per a clients posseïdors de la targeta Imperial Gold Card (Imperial Business Club).

Al Principat, Nadales no se separa del costat de Bienvenido Aguado, antic company d'escola, ni tampoc de Portabella, que passa a convertir-se de la nit al dia en "expert immobiliari" quan en realitat és enginyer tècnic industrial i treballador del cos de bombers de la Generalitat. En relació amb aquest fet, un dels advocats de l'acusació comenta que "no deixa de ser curiós el fet que, amb les excepcions de Nadales i Nebra, la resta de directius d'Athos no tingui cap experiència en el camp financer".

Sense diners. Quan els primers inversors d'Athos a Barcelona veuen que no els paguen els interessos, Nebra i Portabella reclamen a Nadales que envii els diners. Aquest els diu que no hi ha cap problema i es compromet a lliurar uns pagarés acceptats per la societat que controla l'edifici Athos Palace. Els diners no arriben. I el 5 de maig del 1993, la Unitat Econòmica de la Guàrdia Civil es-

corcolla la seu d'Athos, situada a la Traversera de Gràcia de Barcelona.

Segons fonts properes a la investigació, el volum dels diners que van desaparèixer superaria els 3.000 milions de pessetes i els afectats serien centenars d'inversors. Però, curiosament, tan sols una petita part dels afectats ha acudit als tribunals per tal de reclamar allò que els pertoca, per què? Un dels advocats de l'acusació contra Nadales i altres membres d'Athos és força clar: "moltes d'aquestes inversions es feien en diner negre". I és que denunciar el Gupo Athos és denunciar-se ells mateixos. Tal i com explica un dels advocats de l'acusació, el fet que va perdre a alguns clients d'Athos "és que que a sobre de tenir diner negre, molts encara volien assolir una rendibilitat!"

Quan esclata l'escàndol, Carlos Nadales intenta que els inversors puguin rebre els seus diners mitjançant un procediment concursal sobre la propietat de l'edifici Athos Palace. D'aquesta manera l'edifici passava a pertànyer als inversors en relació amb la part proporcional de la seva inversió. Però l'edifici estava hipotecat; és a dir, si algú volia una part del pastís a sobre havia d'afegir-hi diners.

Segons un document a què ha tingut accés EL TEMPS, el novembre del 1992, Carlos Nadales rebia amplis poders per poder actuar en nom de High Financing Inc., una empresa de Panamá. High Financing Inc. és accionista de la Societé Civile Immobilière Le Concorde.

El president i apoderat de High Financing era Fernando Pérez Sala Valls-Taberner, familiar dels coneguts co-presidents del Banco

Popular, germà de l'ex-pilot d'F1, Lluís Pérez Sala i amb residència a Mònaco; a més a més, Pérez Sala ha cursat el PGD (Programa de Direcció General) de l'IESE, en la promoció del 1980.

El 18 de març del 1993, té lloc una junta general d'accionistes de la societat que controla l'edifici Le Concorde. Tan sols hi ha dues persones: Carlos Nadales i José Allepuz Querol. D'una banda, Nadales actua en representació de les societats Estero Holding Ltd., Cockral Services Ltd., Searipple Ltd. i de Starwood Holding Ltd.; d'altra banda, Allepuz representa Tombac Investments Ltd. High Financing Inc. i Cestrian Holding Ltd. El fet de la reunió: Nadales dimiteix el seu càrrec de gerent.

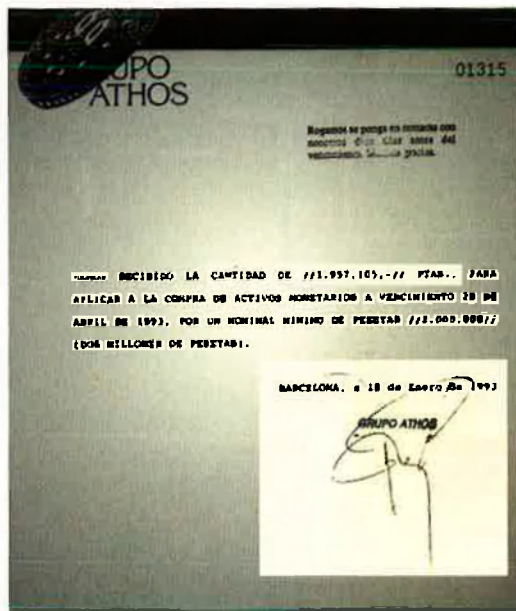
Oficialment, de José Allepuz es coneixen poques dades; tan sols la seva data de naixement i que disposa de domicilis a Mònaco i a Viena.

En el transcurs de poc menys de dues setmanes, hi ha una nova junta d'accionistes, aquesta, però, amb caràcter extraordinari. Nadales ja no apareix enlloc i ara qui representa totes les societats —registrades a Gibraltar—, excepte High Financing Inc., és Allepuz. La representació de l'empresa de Panamà ha passat a mans d'Anthony Paul Stilwell. Nadales no apareix enlloc. Per aquelles dates ja era ben lluny de Mònaco.

Totes les societats d Gibraltar estan constituïdes per un capital social de 100 lliures esterlines cadascuna, cosa que fa sospitar que tan sols són societats instrumentals utilitzades com a pàrquing d'accions i sense cap tipus d'activitat. Pel que fa a la societat de Panamà (High Financing Inc.), aquesta té un capital social d'un milió de dòlars.

Davant d'aquest fets, advocats de l'acusació van sol·licitar el novembre passat a Eva Moltó, la magistrada que instrueix el cas, la pràctica de noves diligències que, a grans trets, significuessin la declaració de dos nous inculcats en el cas: Allepuz Querol i Pérez Sala; l'embargament dels béns dels dos i dels beneficis de Le Concorde; la creació d'una comissió rogatòria a Mònaco per tal d'intervenir judicialment Le Concorde i els seus comptes.

Nous testimonis. L'acusació particular demanava la compareixença d'Allepuz Querol en qualitat d'inculpat perquè "es dedueix que opera i administra béns en la seva condició d'apoderat de diverses societats interposades que constitueixen la Societat Immobiliària Le Concorde a la qual —prosegueix l'escrit— es van realitzar diferents inversions i transferències autoritzades per la Direcció General d'Economia Internacional Transaccions Exteriors". Pel que fa a Fernando Pérez Sala, la in-

Rebut d'Athos. Cap dels inculcats reconeix aquesta signatura. De qui és?

culpció es basa en el fet que "existeixen indicis racionals que Pérez Sala va atorgar el novembre del 1992 un poder a favor de Nadales perquè actués amb plenes facultats en nom i representació de High Financing Inc., al seu torn propietària d'una important participació a l'SCI Le Concorde".

Dijous passat, l'1 de gener, l'acusació rebia una galleda d'aigua freda; la magistrada Eva Moltó dictava una resolució en què rebutjava la petició de compareixença de Pérez Sala i d'Allepuz Querol com inculcats alhora que els citava

per declarar en qualitat de testimonis.

En principi, Pérez Sala i Allepuz Querol estan exculcats, però pot ser els qui tenen alguna cosa a dir són José Nebra, Francisco Portabella; els advocats Gloria Vinals i Fernando Pavía, Fernando Moregó, Bienvenido Aguado, Jaime Manrique, José Antonio Minuesa, J. M. Guillén, Rosa Altés i Eva Aisa i Carlos Nadales.

En el moment de tancar aquesta edició, Carlos Nadales continuava a la presó de Carabanchel (Madrid) tot esperant ser traslladat a declarar davant la magistrada que instrueix el cas per tal de donar la seva versió sobre l'afer i defensar-se dels càrrecs presentats en contra seu.

Per la seva banda, l'advocada de Nadales, M. Pilar Cabré, no ha volgut fer cap tipus de declaració a EL TEMPS per "respecte al jutjat" que instrueix el cas.

Deixant de banda la seva presumpta implicació en l'afer d'Athos, Nadales també haurà d'aclarir la seva presumpta relació en un frau a Hisenda, per valor de 2.500 milions de pessetes, comès a través de la sucursal número 5 del City Bank a Barcelona i descobert el setembre passat per la policia. Entre els implicats hi ha el director de l'oficina bancària, Ignacio López de Letona —nebot de l'ex-ministre i ex-president de Banesto, José María López de Letona— la seva muller, dos agents de canvi i borsa i tres clients.

El mètode per ocultar els diners a Hisenda era molt semblant al que van utilitzar l'industrial Bertran de Caralt i intermediaris financers per amagar a Hisenda prop de 2.000 milions de pessetes invertits en Lletres del Tresor a través de comptes oberts amb DNI falsos o de persones alienes a l'enramat. Però aquesta és una altra història.

Santi Sanz